

תפ"ח 3498/11/15 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית המשפט המחוזי בירושלים

06 דצמבר 2016

תפ"ח 3498-11-15

לפני כב' השופטים דוד מינץ; עודד שחם; אביגדור דורות

מדינת ישראל
באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים,
עו"ד נורית לנגנטל

המאשימה

פלוני
ע"י ב"כ עו"ד אוסמה חלבי

נגד
הנאשם

גזר דין

מבוא

1. הנאשם הורשע, בגדר הסדר טיעון, על יסוד הודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן, בביצוע שתי עבירות של תקיפת קטין הגורמת חבלה של ממש ובעבירה אחת של ביצוע מעשה מגונה בבן משפחה. שירות המבחן התבקש להגיש תסקיר אודות הנאשם, אשר הוגש לבית המשפט, וביום 23.11.16 שמענו את הטיעונים לעונש.
2. הדיונים התנהלו בדלתיים סגורות ואנו מתירים את פרסום גזר הדין ללא שמות המתלוננת, בני משפחתה ושם הנאשם וכל פרט אחר שיש בו כדי לזהות את המתלוננת.
3. סעיפי האישום בהם הורשע הנאשם הם, סעיף 368ב(א) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן -"החוק") (תקיפת קטין הגורמת חבלה של ממש) וסעיף 351(ג)(1) לחוק (מעשה מגונה בבן משפחה).

עובדות כתב האישום המתוקן

4. אליבא דאישום הראשון בכתב האישום המתוקן (להלן -"כתב האישום"), הנאשם שהה ביום 21.10.15 בסלון ביתו ביחד עם אמו ושתי אחיותיו. לנוכח דבריו כי יכה את המתלוננת ויפגע בה אם לא תשים כיסוי לראשה,

עמוד 1

אמרה המתלוננת לנאשם, כי אין בכוונתה לשים כיסוי ראש. בתגובה לכך זרק הנאשם לכיוונה שרפרף עשוי עץ עם רגלי ברזל, אשר פגע בירכה. בהמשך, נכנס הנאשם לחדרה של המתלוננת, היכה אותה באמצעות ידיו בגבה ובראשה ונתן לה אגרופים בגבה. בהמשך האירוע, הנאשם המשיך לבעוט במתלוננת. במהלך האירוע בחדרה של המתלוננת, השתתף גם אחיו אשר משך בשערותיה. כתוצאה ממעשי הנאשם ואחיו, נותרו למתלוננת סימנים כחולים על גופה.

5. על פי האישום השני - הודיעה המתלוננת ביום 20.10.15 כי בכוונתה לבקר את אחותה הגדולה שמתגוררת בבית לחם. הדבר לא מצא חן בעיני הנאשם ואחיו, ושניהם אחזו במתלוננת בכוח ובמהלך האחיזה, נגרמה לה כוויה בכף רגלה, שהותירה סימן מסיגריה שהחזיק אחד מהם.

6. על פי המתואר באישום השלישי - במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, כחודשיים עובר להגשת כתב האישום, צפתה המתלוננת בטלוויזיה בביתה, ביחד עם אחיה הקטנים. הנאשם שהיה בחדרו באותה עת, קרא למתלוננת וביקש שתבוא לחדרו ושתעשה לו מסאג'. לאחר הפצרותיו נענתה המתלוננת ועשתה לנאשם מסאג' בגבו ובצווארו. בשלב זה, הרים הנאשם את שמלת המתלוננת, הוריד מעט את תחתוניה ונגע בחלק התחתון של בטנה מעל לאיבר מינה. לאחר מכן, ביקשה המתלוננת לצאת מחדרו של הנאשם כשהיא בוכה, הנאשם חיבק אותה, אמר לה כי אינו "מתכוון לכלום" וביקש כי לא תספר לאימה, שעלולה לחשוב אחרת.

תסקיר שירות המבחן

7. על פי התסקיר, הנאשם הינו כבן 19, רווק, אשר התגורר יחד עם אימו ואחיו בבית האם עד למעצרו. משפחת המוצא מונה הורים גרושים ו-9 ילדים בני 3 עד 24, כאשר הנאשם הוא הבן הרביעי ביניהם. אביו מתגורר בנפרד והאם גרה במקום אחר עם חלק מהילדים. אחיו הבוגרים ממנו, מתגוררים בנפרד מבני המשפחה בדירה משותפת ששכרו בעיר אחרת.

8. שירות המבחן התרשם כי הנאשם גדל בחוויות של חוסר יציבות וחוסר קביעות של דמויות הוריות בתוך המשפחה וזאת מגיל צעיר. הוא תיאר דפוסי תקשורת בעייתיים במסגרת המשפחתית וכן פערים בין הרקע התרבותי השמרני שבסביבתו הקרובה, לבין התנהגות מתירנית שהייתה נהוגה בבית, גם מצד ההורים. כן עלו קונפליקטים קשים בין ההורים עד לפרידתם וחוסר גבולות בין בני המשפחה.

9. שירות המבחן התרשם כי הנאשם חש בלבול, חוסר אונים ותסכול מתמשך, ללא קבלת מענה הולם מצד הוריו. בצד עיסוק בשאלות של זהות אישית ומיניות, הנובעות מהיותו בעיצומו של גיל ההתבגרות, ניכר חסך של הכוונה וגבולות, סביב נושאים הקשורים ליחסים בתוך המשפחה ונורמות חברתיות וחוקיות.

10. הנאשם חש כי אינו רצוי בבית האם ותיאר דפוסי תקשורת בעייתיים ומסרים סותרים מצד הוריו. בנוסף, סיפר על אלימות בין הוריו טרם פרידתם ואלימות מצד ההורים כלפי חלק מן הילדים.

11. לדברי הנאשם, התנהגותן של חלק מאחיותיו הצעירות פגעה בדימויו העצמי ובתדמיתו בעיני הסביבה ולכן נקט ב"אמצעי חינוך" כלפי אחותו המתלוננת, כדרך למתן התנהגותה ולמנוע ממנה הדרדרות, לפי הבנתו. שירות המבחן התרשם כי הנאשם רואה גם היום בביקורתיות את התנהלותה של המתלוננת. בצד היחס האלים כלפיה, הוא מתאר כי חש קרבה מיוחדת כלפי המתלוננת וכי השיחות ביניהם, שהיו בבחינת פנייה לאח בוגר לצורך קבלת תמיכה וידע, עוררו אותו מינית.
12. מבחינת גורמי סיכון לעבריינות, ציין שירות המבחן כי הנאשם מתקשה להכיר בכך שפעל באופן שיטתי ואלים לספק את צרכיו המיניים ומתקשה לראות עצמו כפוגע מינית. להערכת שירות המבחן, הכאוס המשפחתי והפערים בין השתייכותם לחברה שמרנית, מול ביטויים של התנהגות חוצת גבולות בתוך הבית, היוו רקע להתנהגות המינית הפוגעת של הנאשם כלפי אחותו.
13. מבחינת גורמי סיכוי לשיקום, ציין שירות המבחן כי הנאשם מבטא בהלה ומודעות לכך שעבר על טאבו חברתי וחוקי. שירות המבחן התרשם כי מעצרו היווה זעזוע עבורו וחשף פגיעות במשפחה לגורמים חיצוניים וטיפוליים. ההתרשמות היא, שהנאשם מבטא יכולת ליצירת קשר טיפולי וכי גם המשפחה זקוקה למעורבות של גורמי טיפול. הנאשם הביע רצון להשתלב בתהליך טיפולי ותיאר כי מעצרו גרם לו להבין לעומק את משמעות הפגיעה באחותו. כן תיאר תחושת בושה במעשיו מול בני משפחתו.
14. המלצת שירות המבחן היא על עונש מאסר, תוך התחשבות בתקופת המעצר הממושכת. עוד הומלץ על שילוב הנאשם בטיפול במסגרת הכלא ובהמשך, במסגרת רשות שיקום האסיר, בטיפול ייעודי בעברייני מין, לצורך שיקומו ולשם מניעת פגיעות עתידיות.

טיעוני המאשימה

15. בתחילת טיעוניה לפנינו, התמקדה ב"כ המאשימה בתסקיר שירות המבחן, תוך התייחסות לעיוותי החשיבה של הנאשם, הרואה בהתנהלותו כדרך חינוך של אחותו. עוד צוין, כי הנאשם אינו רואה עצמו כפוגע מינית באחותו.
16. אשר למתחם הענישה, ציינה ב"כ המאשימה, כי יש לראות בשני האישומים הראשונים (תקיפת קטין) כאירוע אחד, לגביו יש לקבוע מתחם ענישה הולם, ובנפרד יש לקבוע מתחם נפרד ביחס לאישום השלישי, שענינו במעשה מגונה.
17. באשר לאישומים בתקיפת קטין, טענה ב"כ המאשימה, כי יש לקבוע מתחם שבין 6 חודשי מאסר, לבין 12 חודשים, תוך הפנייה לפסיקת בית המשפט העליון ברע"פ 1306/16 הרוש נ' מדינת ישראל (17.2.16).
18. בכל הנוגע לאישום במעשה מגונה בבן משפחה, נטען כי מתחם הענישה הינו בין 18 חודשי מאסר, לבין 36 חודשים, בהסתמך על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בחיפה בתפ"ח 20400-10-13 מדינת ישראל נ' ...

מזרחי (15.3.15).

19. עוד עמדה המאשימה על פער הגילאים בין הנאשם לאחותו, על חבלות שנגרמו לה ועל נזק נפשי שנגרם לה, אף שהמתלוננת לא שיתפה פעולה עם המאשימה בכל הנוגע להגשת תסקיר בעניינה.
20. לזכותו של הנאשם צוינה העובדה שהודה בכתב האישום, דבר שייתר את הצורך בהעדת המתלוננת וחסך מזמנו של בית המשפט, כמו גם העדר הרשעות קודמות. בסופו של דבר, עתרה המאשימה לעונש מאסר של 30 חודשים, מאסר על תנאי ופיצוי לטובת המתלוננת לפי שיקול דעת בית המשפט.

טיעוני הנאשם

21. ב"כ הנאשם הדגיש כי בעת ביצוע העבירות היה הנאשם בצעיר בן 19 בלבד, נעדר עבר פלילי, אשר חי עם אמו מגיל 12, לאחר פרידתה מאביו. הנאשם מתפקד בעל כורחו מגיל 17 כבוגר אחראי במשפחה, לאחר עזיבת אחיו ואחיותיו הבוגרים. המשפחה מפולגת לשלוש קבוצות והן, האב ושני ילדים החיים עמו; האם וחמישה ילדים, לרבות הנאשם הגרים עמה; ושלושת האחים הבוגרים, המתגוררים בנפרד.
22. עוד נטען, כי הנאשם נחשף להתנהגות יוצאת דופן, כפי שנרמז בתסקיר והוא מבין כיום את חומרת מעשיו וחש בושה מול בני משפחתו, כמפורט בתסקיר. בהקשר זה נטען עוד, כי יש נכונות מצד הנאשם לצעדי שיקום ואין למצות, בנסיבות המקרה, את הדין עמו.
23. ב"כ הנאשם הסכים עם גישת המאשימה, בכך שיש לקבוע מתחם אחד ביחס לשתי עבירות התקיפה ומתחם נפרד לעבירת המעשה המגונה. יחד עם זאת, נטען שהמתחמים צריכים להיות אחרים מן המתחמים להם טענה ב"כ המאשימה.
24. באשר לעבירת תקיפת קטין, הגיש ב"כ הנאשם אסופת פסיקה, המצדיקה, לדעתו, קביעת מתחם שבין הטלת של"צ ומאסר בדרך של עבודות שירות, לבין עונש מאסר בפועל של 6 חודשים.
25. בכל הנוגע לעבירת מעשה מגונה בקטין, הוגשה אסופת פסיקה, המוליכה לדעת ב"כ הנאשם למסקנה כי המתחם הינו בין מאסר בדרך של עבודות שירות, לבין מאסר בפועל של 18 חודשים.
26. ב"כ הנאשם הדגיש את נכונות הנאשם לקבלת טיפול בכלא ומחוצה לו, לאור כוונתו לחזור לבית אמו, לשם נטרול החשש להישנות העבירות. בסופו של דבר, עתר הנאשם לעונש של 15 חודשי מאסר בפועל, בניכוי תקופת מעצרו בת 13 החודשים.

דברי הנאשם

27. הנאשם הביע בפניו צער על מעשיו ושלל אפשרות של ביצוע מעשים דומים בעתיד. בהקשר זה אמר, כי הינו מוכן לקבל על עצמו עונש מאסר מותנה ממושך. הוא ציין כי אינו יכול לסבול את שהותו בכלא וביקש שבית המשפט יתחשב בכך.

דיון והכרעה

ריבוי עבירות ואירועים

28. ראשית, בהתייחס לאמור בסעיף 40ג לחוק. בנושא זה קיימת תמימות דעים בין הצדדים, לפיה, יש לראות בשתי עבירות התקיפה אירוע אחד, לגביו ייקבע מתחם עונש הולם, ובעבירת המעשה המגונה, אירוע נפרד, לגביו ייקבע מתחם ענישה הולם משלה. דברים אלו מקובלים עלינו.

מתחם העונש ההולם

עבירות התקיפה

29. כדי לקבוע את מתחם העונש ההולם, יש להתחשב במספר פרמטרים, בהתאם לסעיף 40ג(א) לחוק.

30. **הערך החברתי שנפגע ומידת הפגיעה בו:** הערך החברתי שנפגע הינו שלמות גופה הפיזי והנפשי של המתלוננת, שהינה קטינה בת 13 שנים. המתלוננת נחבלה ברגלה מן השרפרף, הוכתה בגבה, בבטנה ובראשה. בנוסף, נגרמה לה כוויה בכף רגלה. כפי שעולה מן העובדות בהן הודה הנאשם, מידת הפגיעה אינה קלה.

31. **מדיניות הענישה הנהוגה:** סעיף 40ג(א) לחוק מחייב התחשבות במדיניות הענישה הנהוגה. ב"כ המאשימה ביקשה להסתמך על פסק הדין בעניין רע"פ 1306/16 שנזכר לעיל, אולם עיון בו מלמד, כי מדובר היה במשחק כדורגל בו השתתף הנאשם עם שני קטינים, אשר הסתיים בתקיפת שני הקטינים, על ידי הנאשם, בן 41, שלא הכירם קודם לכן. מתחם הענישה שנקבע באותו מקרה (בין 9 חודשי מאסר לבין 27 חודשים) אינו מתאים לנסיבות המקרה ואין ללמוד ממנו לעניינו.

32. מבין פסקי הדין שאוזכרו על ידי ב"כ הנאשם, ראוי לציין ראשית את פסק הדין בעפ"ג (מחוזי ים) 47708-01-14 **משעל נ' מדינת ישראל** (26.3.14), שבו הורשע המערער דהתם, בן 28 שנים, בתקיפת קטין על ידי אחראי, הגורמת חבלה של ממש. המערער הכה את שתי אחיותיו הקטנות באמצעות צינור גומי, שקדם לו שימוש מתוחכם ומתוכנן מראש בחומצה וכן הטיח את ראשה של אחת מהן במיטה וגרם להן לחבלות של ממש. בית משפט השלום זקף לזכות הנאשם באותו עניין את הודאתו ואת היעדר עבר פלילי וגזר עליו 6 חודשי

מאסר לריצוי בעבודות שירות. בערעור, הומתק עונש המאסר ל- 4 חודשים בעבודות שירות.

33. כמו כן, במסגרת גזר הדין בת"פ (שלום י-ם) 41564-05-10 **מדינת ישראל נ' מוחתסב** (27.10.11), הורשע אדם בן 46, לאחר הודאתו, בעבירה של תקיפת קטין הגורמת חבלה של ממש בנסיבות מחמירות ובתקיפת קטין בנסיבות מחמירות ואף בתקיפת בת זוגו. הוא סטר בפניו של בנו בשתי הזדמנויות, בעט והכה אותו בגבו. בהזדמנות אחרת, סטר הנאשם לבתו על אזנה ובהזדמנות נוספת, הכה אותה באמצעות חפץ מתכתי. באירוע נוסף, סטר הנאשם לבת נוספת בפניה ובראשה וזרק לעברה מאוורר ולאחר מכן הכה אותה באמצעות מטאטא בזרועה ובגבה, תוך גרימת המטומות בזרוע אחת ובגב. בית משפט השלום גזר על הנאשם 7 חודשי מאסר בפועל ומאסר על תנאי.

36. במסגרת ת"פ (שלום י-ם) 4291-04-09 **מדינת ישראל נ' א.מ.** (22.2.11) הורשע אדם בתקיפת קטין בנסיבות מחמירות, בתקיפת קטין הגורמת חבלה של ממש, בתקיפת בן זוג בנסיבות מחמירות ובתקיפה הגורמת חבלה של ממש. הוא תקף את בנו וחנק אותו ובנוסף היכה בידו הימנית של הבן, באמצעות חפץ כבד וגרם לו לחבלה. הנאשם שתקף הן את אשתו והן את בנו הקטין ובעברו 5 הרשעות קודמות, נדון לעונש מאסר של 6 חודשים לריצוי בעבודות שירות ועונש מאסר מותנה.

עבירת המעשה המבונה

37. **הערך החברתי שנפגע ומידת הפגיעה בו:** הערך החברתי המוגן שנפגע הינו כבוד האדם, ביטחונו ושלמות גופו ונפשו. זכות האדם לאוטונומיה על גופו ונפשו היא ערך מוגן ובוודאי כאשר מדובר בקטין. חומרה יתרה יש לראות בעבירות אלו המבוצעות בקטין במסגרת התא המשפחתי על ידי בן משפחה בוגר.

38. מידת הפגיעה במקרה זה הינה ברף הנמוך, שכן מדובר במקרה בודד, בגדרו הרים הנאשם את שמלת המתלוננת, הוריד מעט את תחתוניה ונגע בחלק התחתון של בטנה.

39. **מדיניות הענישה המבונה:** ב"כ המאשימה הפנתה לתפ"ח (מחוזי י-ם) 20400-10-13 **מדינת ישראל נ' מזרחי** (23.11.14), שעסק בנאשם שהורשע בשלושה מקרים של מעשה מגונה במהלך שלושה ימים בהם התארח אהייניתו בת ה-7 בביתו. המעשים המגונים נעשו על ידו בדרך של עיסוי גופה של המתלוננת ומספר נשיקות שנישק על פיה תוך החדרת לשונו. בית המשפט המחוזי הטיל על הנאשם מאסר בפועל לתקופה של 20 חודשים, ובנוסף מאסר על תנאי ופיצוי למתלוננת.

40. בגזר דינו הנ"ל אזכר בית המשפט מספר מקרים נוספים הרלוונטיים לעניינו. הראשון שבהם הוא ע"פ 6505/93 **מדינת ישראל נ' פלוני** (23.1.94), שבו הורשע אדם בעבירה של מעשה מגונה בקטינה, שעניינו בנגיעה בחלקים המוצנעים בגופה, תוך שהוא מצמיד את גופו לגופה ומנשקה חרף התנגדותה. בהמשך, השכיב הנאשם את המתלוננת על מיטה, שכב עליה, הוריד את מכנסיה ונגע באיבר מינה. מדובר היה בקטינה בת 15 שעבדה כמטפלת באמו הקשישה. בית המשפט המחוזי הטיל על הנאשם מאסר בפועל בן 6 חודשים, אולם בית

המשפט העליון החמיר את רכיב המאסר בפועל ל-18 חודשים.

41. פסק הדין השני הוא ע"פ (מחוזי-נצ') 1362/04 **עוואודה נ' מדינת ישראל** (23.11.04), שבו הוגש ערעור על הרשעת המערער בעבירה של מעשה מגונה בקטינה. המערער היה כבן 60 והמתלוננת קטינה, שהגיעה לרכוש דבר מה בחנות. המערער חיבק את המתלוננת, תפס בצווארה, משך אותה אליו ונישק אותה בפניה ללא הסכמתה. בית משפט השלום הטיל על המערער עונש מאסר בפועל לתקופה של 12 חודשים. הערעור על גזר הדין נדחה, אולם צוין שבית משפט השלום היטה את הכף לחומרה, אך לא חרג מענישה סבירה.
42. פסק הדין השלישי הינו ע"פ 5316/10 **מדינת ישראל נ' פלוני** (6.8.12). באותו מקרה הורשע המערער, כבן 19, על פי הודאתו במעשים מגונים בקטינה בת 5 והושתו עליו 7 חודשי מאסר בפועל. בזמן שהמערער שימש כשמרטף, הכניס את ידיו תחת בגדי ותחתוני המתלוננת ונגע באיבר מינה. בנוסף נשכב המערער על יד מיטתה של הקטינה וחיבק אותה. בית המשפט העליון הקל בעונש המאסר והעמידו על 6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, בהתחשב בהתקדמות בהליך הטיפול מאז גזר הדין.
43. ב"כ הנאשם הפנה את תשומת הלב למספר פסקי דין, מתוכם רלוונטיים לענייננו פסקי הדין הבאים: ע"פ 23/12 **מדינת ישראל נ' חייט** (9.2.12), בו הורשע הנאשם לפי הודאתו בשלוש עבירות של מעשים מגונים בנסיבות אינוס. הנאשם באותו מקרה נעמד מאחורי חברה של בתו שהייתה בת 14 בעת האירוע, ובאמצעות ידיו מישש את חזה מעל חולצתה ולאחר מכן הכניס את ידיו מתחת לחולצתה. בהמשך נצמד הנאשם עם חלק גופו התחתון לגופה, לאחר שהסיר את ידיו מחזה. כשנתיים מאוחר יותר התרחשו שני אירועים נוספים, אשר בכל אחד מהם נצמד הנאשם מאחור לקטינה, חיבק אותה ונגע בחזה. בית המשפט המחוזי השית על הנאשם 6 חודשי מאסר לריצוי על דרך עבודות שירות. בערעור שהגישה המדינה הסכימה ב"כ המדינה כי המעשים בהם הורשע הנאשם אינם נמצאים ברף הגבוה של מעשים מגונים, אולם ביקשה להחמיר עמו, בין היתר, עקב כך שהודאתו ניתנה רק לאחר שנשמעו כל עדי התביעה, כולל הקטינה. בית המשפט העליון ציין שהעונש שהוטל על המשיב חורג לקולה מן העונש הראוי במקרים מעין אלה, אך הגיע למסקנה שאין מקום להתערב בעונש שהושת.
44. מקרה נוסף הינו גזר הדין בתיק פ"ח (מחוזי י-ם) 8066/07 **מדינת ישראל נ' פלוני** (29.10.08). באותו מקרה הנאשם הורשע במסגרת הסדר טיעון בביצוע שתי עבירות כדלקמן: במקרה הראשון, הנאשם ניגש אל המתלוננת, קטינה, חיבקה, החל לנשקה בפיה ונגע עם אצבעותיו באיבר מינה, ללא הסכמתה. לאחר מכן, הוליד הנאשם את המתלוננת לחדר השינה, השכיבה על מיטתו, הפשיטה מחצאיתה ומתחתוניה, תוך שנגע עם אצבעותיו באיבר מינה, אף זאת ללא הסכמתה. במקרה השני, כשנה לאחר מכן, הגיעה המתלוננת לביתו של הנאשם, אשר החל לנשקה בפיה ללא הסכמתה ובהמשך, השכיבה, ליטף את שדיה, נגע עם אצבעותיו באיבר מינה, אף הפעם ללא הסכמתה. בית המשפט המחוזי גזר על הנאשם 3 שנות מאסר בפועל, וכן מאסר על תנאי ופיצוי למתלוננת.

44. סעיף 40ג(א) לחוק קובע כי הפרמטר האחרון לקביעת מתחם העונש ההולם הוא התחשבות בנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, כאמור בסעיף 40ט.

45. הנזק שנגרם מביצוע העבירות לקטינה, אחותו של הנאשם, כרוך בפגיעה הגופנית והנפשית בה ובפגיעה בכבודה. קטינים זכאים לילדות תקינה, ללא פגיעות גופניות ונפשיות, בוודאי לא מבני משפחתם הקרובים. הנאשם טען בפני שירות המבחן, כי נקט ב"אמצעי חינוך" כלפי אחותו המתלוננת, לשם מניעת התדרדרותה, לדבריו. הוא קיבל על עצמו "תפקיד הורי", שלא תאם את יכולתו הרגשית והוא תוצאה של עיוותי חשיבה תקינה.

מתחם העונש ההולם - סיכום

46. לאור כל השיקולים שנזכרו לעיל, הגענו למסקנה, כי מתחם העונש ההולם בעבירות התקיפה, בנסיבות העניין שבפנינו, הינו בין 4 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, לבין עונש מאסר בפועל לתקופה של 7 חודשים.

47. בכל הנוגע לעבירת המעשה המגונה, הגענו למסקנה, כי מתחם העונש ההולם, בנסיבות העניין שבפנינו, הינו בין 6 חודשי מאסר בעבודות שירות, לבין עונש מאסר בפועל של 20 חודשים.

גזירת העונש המתאים

48. סעיף 40ג(ב) לחוק מורה כי בתוך מתחם העונש ההולם, יגזור בית המשפט את העונש המתאים לנאשם, בהתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, המפורטות בסעיף 40יא.

49. ראשית, הנאשם הודה בביצוע העבירות המפורטות בכתב האישום וחסך את הצורך בהעדת המתלוננת. שנית, הנאשם הבין (באיחור אמנם) את משמעות הפגיעה באחותו וחש בושה במעשיו. שלישית, הנאשם ביטא רצון להשתלב בתהליך טיפולי. רביעית, לנאשם אין עבר פלילי. חמישית, הנאשם גדל בבית שהתאפיין בחוסר גבולות, העדר השגחה וביקורת הורית, אשר היוו רקע להתנהגותו הפוגענית כלפי אחותו.

50. סעיף 40ג(ב) לחוק מאפשר חריגה ממתחם העונש ההולם, בשל שיקולי שיקום או הגנה על שלום הציבור. לא מצאנו שיש בשיקולים אלה משום הצדקה לחריגה ממתחמי הענישה שנקבעו על ידינו.

סיכום

51. לאחר ששקללנו את מכלול הנסיבות ותוך מתן משקל להודאתו, לגילו הצעיר, וליתר הנסיבות שפורטו לעיל, אנו משיתים בזאת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר בפועל לתקופה של 18 חודשים, כאשר מתקופה זו תנוכה תקופת המעצר החל מיום 26.10.15 ועד היום.

ב. מאסר על תנאי לתקופה של 6 חודשים, כאשר התנאי הוא לבל יבצע עבירות מין או אלימות כלשהן, במשך שלוש שנים מיום שחרורו מבית הסוהר.

ג. פיצוי למתלוננת בסך של 6,000 ₪, אשר ישולם בששה תשלומים חודשיים, שווים ורצופים, כל אחד מהם על סך 1,000 ₪, החל מחודש לאחר שחרורו מבית הסוהר.

זכות ערעור לבית המשפט העליון תוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, ו' כסלו תשע"ז, 06 דצמבר 2016, בנוכחות הצדדים.

אביגדור דורות,
שופט

עודד שחם, שופט

דוד מינץ, שופט